

Βρυξέλλες, 4 Ιουνίου 2026
(OR. en)

Διοργανικός φάκελος:
2023/0250(COD)

9646/26
ADD 2

CODEC 993
JAI 654
COPEN 197
DROIPEN 98
FREMP 187
SOC 288

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΗΜΕΙΟΥ «I/A»

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου
Αποδέκτης: Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων / Συμβούλιο
Θέμα: Σχέδιο ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ περί τροποποίησης της οδηγίας 2012/29/ΕΕ για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου (**πρώτη ανάγνωση**)
— Έκδοση της νομοθετικής πράξης
= Δήλωση

Η Πορτογαλία ζήτησε να καταχωριστεί η ακόλουθη δήλωση στα πρακτικά του Συμβουλίου

Η Πορτογαλία επικροτεί όλες τις προσπάθειες που στοχεύουν στην περαιτέρω ενίσχυση των δικαιωμάτων των θυμάτων. Από αυτή την άποψη, η Πορτογαλία υποστηρίζει σε γενικές γραμμές τη συμβιβαστική δέσμη.

Ωστόσο, η Πορτογαλία εμμένει στην αντίρρησή της όσον αφορά την αναφορά στην άμβλωση στις αιτιολογικές σκέψεις. Μια τέτοια αναφορά θίγει την εθνική αρμοδιότητα των κρατών μελών και συνιστά υπέρβαση, αντίθετη προς τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.

Επιπλέον, οι συννομοθέτες δεν έχουν συμφωνήσει σε λειτουργικές διατάξεις που να περιγράφουν λεπτομερώς ειδική μεταχείριση για τα θύματα σεξουαλικής βίας, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της άμβλωσης. Η 10η κατευθυντήρια γραμμή του κοινού πρακτικού οδηγού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τα πρόσωπα που συμβάλλουν στη σύνταξη των νομοθετικών κειμένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης προβλέπει ότι *οι αιτιολογικές σκέψεις έχουν ως σκοπό τη συνοπτική αιτιολόγηση των βασικών διατάξεων του διατακτικού, χωρίς να αναπαράγεται ή να παραφράζεται το κείμενό τους*. Οι αιτιολογικές σκέψεις δεν θα πρέπει επίσης να περιέχουν *διατάξεις χωρίς κανονιστικό χαρακτήρα, όπως ευχές ή πολιτικές δηλώσεις*.

Οι αιτιολογικές σκέψεις αποτελούν το τμήμα μιας νομικής πράξης στο οποίο τα θεσμικά όργανα πρέπει να θεμελιώνουν ότι ενήργησαν εντός του πεδίου των αρμοδιοτήτων τους, ότι οι επιδιωκόμενοι στόχοι δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς μόνο από τα κράτη μέλη και ότι η δράση σε επίπεδο Ένωσης περιορίζεται σε ό,τι είναι αναγκαίο για την εκπλήρωση των στόχων των Συνθηκών. Στο πλαίσιο αυτό, η συμπερίληψη μιας τέτοιας αναφοράς στην αιτιολογική σκέψη 13 δημιουργεί ένα ανεπιθύμητο και αδικαιολόγητο προηγούμενο.